

Sherlockiana

MEDDELELSER FRA
SHERLOCK HOLMES KLUBBEN I DANMARK
THE DANISH BAKER STREET IRREGULARS

"I hear of Sherlock everywhere"

Nr. 1, 2019 * 64. Aargang

Fra redaktørens ~~mand~~ bord

Den opfordring som udsendtes i sidste nummer af *Sherlockiana*, at digte en historie der passede til den Sherlock Holmes-tegneserie som havde fået en forkert ledsagetekst tilbage i 1910, har ikke affødt en storm af nyskrevne tekster hen over redaktørens bord. Nærmest ikke en eneste tekst. Måske peger medlemmernes skrivelser i en anden retning. Måske i denne:

I 1979-89 var *Sherlockiana* vært for medlemmernes egne beretninger om hvordan de opdagede Sherlock Holmes og den righoldige verden som omgiver ham. Det var i serien *Mit første møde med Sherlock Holmes*, som Henry Lauritzen søsatte i sin redaktørtid og som jeg fortsatte i min første omgang med bladet.

I de år delagtiggjorde 26 medlemmer resten af Klubben i deres tidligste oplevelser med 221B-universet. Syv af dem er stadig medlemmer: Niels Birger Wamberg, Nils Nordberg, Lene Bach Cordes, Svend Ranild, Erik Drewsen, Alvin Andersen og Mia Stampe Lagergaard. Og flere af disse er stadig skrivende medlemmer.

Da jeg tog redaktørpenen i hånden igen i 2013, forsøgte jeg at genstarte serien og indbød medlemmerne til at bidrage. En der tog imod invitationen, var Michael Skov Lambek, som med vanlig verbositet berettede om sit første møde og en række senere møder hen over otte sider. Måske har denne premiereudfoldelse skræmt andre medlemmer væk fra memoirepenen. I hvert fald har andre bidrag ladet vente på sig. Lige indtil sidste nummer, hvor Jakob Levinsen samlede stafetten op og fyldte en enkelt side med sine erindringer.

Din egen historie behøver ikke fylde mere. Én side er fint. 700-800 ord. Kære medlem: Du er hermed inviteret til at skrive din personlige beretning om dit første møde med Sherlock Holmes og sende den til redaktøren. På Klubbens hjemmeside - www.sherlockholmesklubben.dk - kan du under menupunktet "Sherlockiana" finde tidligere essays i genre, hvis du gerne vil læse hvordan andre har løst den hyggelige opgave at bruge tid på sig selv og sin fortid.

Og nu er Klubben ved at komme i rejsehumør. De første følere er sat i sving for at sende en gruppe Innocents Abroad, som Mark Twain engang udtrykte det. En plan om at tage til England næste år er ved at tage form - læs mere på side 8. Et sted som kan vente besøg, er helvedeshundens jagtmark. (Om hunden på gamle film, se side 2-3 og 11).

For at vænne kroppen til en sådan rejses strabadser drog en lille gruppe uforfærdede rejsende til Malmø i januar for at opsøge en kulturel begivenhed som Danmark ikke kunne eller ville huse. Læs om begivenheden på side 9.

En udflugt af kortere rækkevidde - hvis man bor i København og omegn - vil finde sted i juni. Destinationen er Søndermarken. Som ikke ligger i København, heller ikke i Frederiksberg, men på Frederiksberg. Læs mere på side 8.

Og så er der møde i *The Common Loafers of Kolding* onsdag d. 14. august kl. 19 på pubben *You'll Never Walk Alone*, A. L. Passagen 2, Kolding. Der vil kunne indtages et nærende pubmåltid, og de conaniske skåler kan skåles i særdeles anstændig ale. Aftenens samtaler om Mesteren vil tage udgangspunkt i begivenhederne omtalt i *The Valley of Fear*. Sherlockianere fra hele landet er velkomne til mødet. Pubben ligger tæt på Kolding Banegård. Tilmelding senest 4. august på michaelbjaerre@hotmail.com. Information til københavnske medlemmer: På kortet på side 12 peger en pil på Kolding. Byen har togforbindelse til resten af landet.

I artiklen "Den sidste opgave" i sidste nummer omtalte Bo Green Jensen den nye komplette Sherlock Holmes-udgave og nævnte at det var Mette Wigh Tvermoes og Svend Ranild som havde stået for udgivelsen. Redaktøren skulle have tilføjet at Klubbens medlem Lasse Rask Hoff også havde været en drivkraft i Rosenkilde & Bahnhofs projekt.

Sherlockiana udkommer 3 gange om året
 redaktion@sherlockholmesklubben.dk
 Redaktør: Quirzinderen Svend Ranild
 Sat med Baskerville
 Grundlagt i 1956 af
 A. D. Henriksen

ISSN 0902-0330

Der Hund von Baskerville i 1914 og 1929

Af Palle Schantz Lauridsen

”Det siger sig selv, at der af den spændende Bog er kommen en spændende Film”. Sådan skrev *Social-Demokraten* i efteråret 1914. Filmen var den tyske *Der Hund von Baskerville*, der netop havde haft premiere i København.

Om det ligefrem siger sig selv, at en spændende bog bliver en spændende film, kan selvfølgelig diskuteres. Dét gjorde anmelderen i *Aalborg Amts-Tidende* gjorde, da han 15 år senere anmeldte endnu en tysk filmatisering af *Baskervilles Hund*: ”Af en god Bog bliver der jo desværre ikke altid en lige saa god Film – snarere er det modsat – og ”Baskervilles Hund” virker da i høj Grad ogsaa mat paa Film”. Anmelderen i *Roskilde Avis* mente omvendt, at bogen egnede sig udmærket til filmatisering, og at den var fyldt med spænding fra først til sidst.

Der var ikke så mange film anmeldelser i aviserne dengang. Og de, der var, var ikke særligt lange. Så det er ikke muligt at lave en omfattende gennemgang af, hvad en hel masse anmeldere måtte have syntes om dem, da de kom til Danmark i stumfilmstiden. I 1914 var der kun stumfilm i biografene. I 1929 var danske biografteater så småt i gang med at omstille sig til det nye medie – lydfilmen, og *Baskervilles Hund* var i skarp konkurrence med amerikanske film som *Den syngende Nar* (The Singing Fool), der det efterår blev set af 190.000 mennesker i Colosseum på Jagtvej. Det skrev Colosseum i hvert fald i avisannoncer.

Begge de to versioner af *Der Hund von Baskerville* har i årtier været betragtet som tabt; men nu er de blevet fundet, restaureret og udsendt på dvd og blu-ray, så enhver med det rette tekniske udstyr kan vurdere dem.

1914

Tilbage i 1914 syntes anmelderen i *Folkets Avis* i lighed med kollegaerne på *Social-Demokraten* og *Roskilde Avis*, at den nye film var spændende. Avisen *København* fandt tilmed, at det var ”uhyre spændende alt sammen og fortræffeligt sat i Scene” (5.11.1914).

Den litterære Hund havde tilsyneladende gjort et stort indtryk på *Social-Demokratens* anmelder, for som han skrev, optrådte den ”berømte Hund [...] maaske lidt mere godmodig af Udseende, end man havde forestillet sig”. Hvor han altså kan huske hunden, kniber det til gengæld med at huske andre ting. Som enhver nu kan overbevise sig om ved selvsyn, er det ikke rigtigt, at ”Dramatiseringen [...] nøje [følger] Fortællingens Handling”.

Filmen havde premiere i to københavnske biografteater 2. november 1914: *Kosmorama* på Østergade – landets ældste egentlige biograf – og *Vesterbros Teater*, der hørte hjemme i den meget folkelige del af det københavnske biografiv. *Kosmorama* lokkede i avisannoncer med, at filmen var ”bearbejdet efter Conan Doyle’s berømteste Kriminalro-

man”. *Vesterbros Teater* kaldte i annoncer, der var ledsaget af en stregtegning af den godmodige hund, romanen for ”den mest spændende af alle Scherlock [!] Holmes geniale Detektiv Komedier”. Det var heller ikke uvæsentligt i markedsføringen at nævne, at den havde været opført ”samtidig paa 7 af Berlins største Kino-Teatre i 2 Mdr. og alle Steder for fuldt Hus”.

annoncer for Baskervilles Hund (*Politiken* 2.11.1914). Det er ikke nemt at stave til hverken *Sherlock* eller *Conan*. Og hunden ser noget godmodig ud af en helvedeshund at være.

I *Politiken* indrykkede Vesterbros Teater en større annonce, et såkaldt *inserat*, der var forklædt som en redaktionel artikel (9.11.1914). Illustreret med fire billeder fra filmen skamroste en vis Aug. Obelitz både bogen, filmen og biografteatret. Han erindrede nostalgisk ”de mange vaagne og fængslende Natte-timer, vi som Yngre ofrede paa Conan Doyle’s spændende Beretninger, Time efter Time fængsledes vi af Læsningen, til Dagslyset blandede sig med Lyset fra den døsiges Petroleumslampe.” (Hele artiklen/annoncen kan læses på side x. *Red.*)

Filmen fik et ganske langt liv i landets biografteater. Efter et par uger i København kørte *Baskervilles Hund* landet rundt i to kopier: De startede i provinsen i Århus og Ålborg i slutningen af november og bevægede sig i løbet af december rundt gennem først de største østjyske købstæder og tilbage til københavnske kvarterbiografteater på Amager, Frederiksberg og Nørrebro. Også i især de første måneder af 1915 var hunden på tur, og efter mere end 13 måneder på landevejen nåede den ene af de to efterhånden nok ret slidte kopier biografteatret i Karise, hvis godt 500 indbyggere kunne se den i midten af december 1915.

1929

Filmen fra 1929 havde premiere i København 21. oktober, mens Conan Doyle var i byen på den spiritistiske turné, der tidligere havde bragt ham til Holland, og som efterfølgende førte ham til Stockholm og Oslo. Aviserne rapporterede flittigt – og ofte lettere overbærende – om hans to velbesøgte københavner-foredrag. Conan Doyle tog sig midt i al den

spiritistiske virak tid til at se den tyske film, der bl.a. gik i Metropoli biografen på Strøget – på hjørnet af Frederiksberggade og Kattesundet. Det lokale biograforkester spillede "God Save the King", direktøren holdt en tale, og Conan Doyle takkede for modtagelsen og fortalte, at han var glad for at få lejlighed til at se filmen i København (*Social-Demokraten*, 27.10.1929).

Efter filmen udtrykte han "sin Tilfredshed" med den (*Politiken*, 27.10.1929). Han så filmen ved en af de sidste forestillinger i Metropoli, så biografen kunne ikke bruge hans lovord i sine annoncer. Men de havde gjort noget andet og havde sendt "et Kobbelt smukke Hunde" på gaden. De havde dækket på med teksten: "Se vor berømte Kammerat "Baskervilles Hund" i "Metropoli-Teatret" (*Klokken 5*, 24. oktober 1929).

Der var, som også datidens aviser gjorde opmærksom på, et dansk islæt i filmen: Filmens fotograf Frederik Fuglsang var uddannet var født og uddannet i Danmark. Han havde i årene 1913-1916 arbejdet på Nordisk Filmskompagni og der stået bag kameraet på især en række korte lystspil. I 1916 tog han som så mange andre danske filmfolk i perioden til Berlin, hvor han havde en fin karriere (Engberg 2001) og arbejdede for en række af stumfilmens store navne.

Som det havde været tilfældet 15 år tidligere, kom også den nye udgave landet rundt. Den blev til at begynde med ikke kun vist i *Metropoli*, men også i *Triangel* på Østerbro. Derefter kom den til kvarterbiograferne i Valby og på Sønder Boulevard. Den ene kopi blev i København, hvor den blev vist i forskellige af byens yderkvarterer (Amager, Vanløse, Nørrebro ...) for senere at komme til Sjællands større provinsbyer (Helsingør, Hillerød, Slagelse). Den anden kopi røg til Jylland, hvor den blev vist i hvert fald i Haderslev, Randers og Aalborg. I december '29 blev filmen vist i en række både jyske og sjællandske biografer.

De første tre måneder af 1930 fortsatte den rundt i stadig mindre provinsbyer, og derefter var det stort set slut. Efter at have været tilbage i København i maj, blev den dog vist i et par sjællandske provinsbyer, før tre forestillinger på Ærø i midten af august satte punktum for dens første 10 måneder i Danmark. Helt færdig var filmen dog ikke, for den gik også et par gange i løbet af 1931, bl.a. i en biograf i Aalborg, der havde taget bestik af, at lydfilm nu var blevet så almindelig, at det kaldte sig Aalborg Stumfilmteater.

1914-udgaven var den første filmatisering af *Baskervilles Hund*. 1929-udgaven blev den sidste stumfilmsversion. 🍷

Henvisninger

- *Der Hund von Baskerville* (1914). Instruktion: Rudolf Meinert.
- *Der Hund von Baskerville* (1929). Instruktion: Richard Oswald.
- Filmene kan købes samlet via www.flickeralley.com. Man får både en dvd og en blu-ray. Vær opmærksom på, at 1914-filmene kun ligger på blu-ray-disc'en.
- Engberg, Marguerite (2001). "Danske stumfilmfotografer: Frederik Fuglsang Nielsen", i *Objektiv* 94/2001. Dansk Fotohistorisk Selskab.
- Mediestream

Klubbens generalforsamling

Referent: Arne Nielsen

Dagsorden for generalforsamlingen 26. januar 2019:

1. Valg af dirigent og referent
2. Præsidentens beretning
3. Skatmesterens beretning
4. Valg af præsident, bestyrelse og revisor
5. Mia Stampe Lagergaard informerer om plan for klubrejse til England i efteråret 2020
6. Eventuelt

Ad 1: Jørgen Jespersen blev valgt til dirigent og Arne Nielsen til referent. Dirigenten konstaterede, at mødet var rettidigt indkaldt, og at der ikke var nogen bemærkninger til dagsordenen.

Ad 2: Præsidenten, Jens Byskov Jensen, bemærkede indledningsvis, at klubben havde fået to nye medlemmer, Lene Bjørn og Siri Olsen. Han meddelte endvidere, at der i det forgangne år havde været to galopløb i Ålborg, Silver Blaze- og Moriarty-løbene. Ved sidste årsmøde var der ikke længere opbakning til afholdelse af galopløbene. Afslutningsvis sagde han, at da han nu havde været præsident i 5 år, og han syntes, at klubben havde udviklet sig, ville han nu trække sig tilbage og lade nye kræfter komme til.

Ad 3: Skatmesteren, Michael Skov Lambek, pointerede, at det havde været problematisk, at én person stod for alle opkrævninger til årsmødet, hvorfor man i år havde delt det op mellem flere. Han oplyste, at der havde været nogle produktionsomkostninger i forbindelse med årskruset for 2018. Endvidere, at galopløbene for sidste gang figurerer i årsregnskabet. Han konstaterede, at der i årets løb var fremkommet et underskud på regnskabet, men at vi formuemæssigt var dækket ind, så der stadig var plus på kontoen.

Ad 4: Den siddende bestyrelse foreslog Mia Stampe Lagergaard som ny præsident. Mia udtalte: "I får ikke en præsident, som er klubben. Til gengæld bliver I udsat for 15 minutters tvangskreativitet." Mia blev med applaus valgt til præsident uden modkandidat. Den øvrige bestyrelse, Svend Ranild, Michael Skov Lambek, Christian Monggaard og Palle Schantz Lauridsen, blev genvalgt med applaus. Torben Carlsen blev genvalgt som revisor uden for bestyrelsen.

Ad 5: Mia talte om planer for en rejse i klubregi til England til efteråret. Tanken er, at rejsen starter i London og derfra besøger flere steder i Sydengland.

Ad 6: Søren Kretzschmer talte om filmen *Murder by Decree* fra 1978. Christopher Plummer havde ønsket at tilføje Sherlock Holmes en sjæl. Filmene foregår i 1888, hvor Jack the Ripper begik sine forbrydelser i London. Søren hævdede, at Plummer i modsætning til Jeremy Brett fik nye nuancer frem i Holmes.

Lambek berettede, at han, Monggaard og Ranild havde været i Malmø og se den helt nye, omdiskuterede film *Holmes & Watson*, som

ikke ville blive vist i danske biografer.

Dirigenten afsluttede herefter generalforsamlingen og takkede for god ro og orden. 🍷

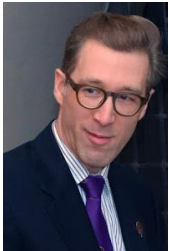
Fra Skatmesterens ~~Bord~~ Bund

Arede Medlemmer af Sherlock Holmes Klubben! Endnu et Aar er gaaet. Endnu et Aarsmøde overstaet. Og endnu et nyt Aar staar for Døren. Højtidelige Ord, man ikke selv bør lægge Stemme til!¹

I. - Aaret der gik

Sherlock Holmes Klubben har alle Aar været lig med Tradition & Fornyse. Klubbens gamle Ærespræsident, salig Henry Lauritzen, var kendt for at sige, at han skam intet havde imod Fornyse - blot det ikke førte nogen Ændringer med sig.² Og den fornemste Ære & Tradition for enhver fungerende Skatmester for Sherlock Holmes Klubben er og vil altid være den særligt kultiverede, men egentlig ganske upassende Evne at kunne formulere sig vagt om konkrete Tal *uden decideret at nævne dem*. Den nuværende Skatmester skal herefter og efter bedste Evne forsøge at ære netop den Tradition efter Devisen: Tal uden Tal.

For Bestyrelsen for Sherlock Holmes Klubben er det først & fremmest altid en stor Glæde at kunne byde Velkommen til de seneste nye Medlemmer i vor sherlockianske Familie! I Løbet af det forgangne Aar var dette saaledes Nr. ethundredetoogfirs og Nr. ethundredetreogfirs: saa stort til Lykke og Velkommen i Klubben - fra Bunden af vort Hjerte³ - til **Lene Bjørn** og **Siri Olsen!** Og dét mener Skatmesteren skam ikke kun, fordi der saa kommer et Par Kontingenter mere i Skatkisten. (Det kan dog ikke udelukkes, at det ogsaa har noget med Sagen at gøre).

Fra afgaaende Præsident **Jens Byskov** Jensens Bord erfarede de fremmødte til Aarsmødet til Gengæld, at det forløbne Aar har betydet et endeligt Farvel til **Silver Blaze**-Galopløbene paa Aalborg Væddeløbsbane. Dette betyder saa ogsaa Afsked med en Post paa Klubbens

Regnskab - paa et Beløb svarende til, skal vi sige, et halvt Dusin Kontingenter:

"... Lad os staa lidt her paa Tribunen ..."

En anden gammel Traver, som Klubben maatte tage Afsked med sidste Aar, var Æresmedlem **Gunnar Berndorf**, der i Efteraaret drog over Reichenbach (hvilket redegør for ca. halvandet Kontingent i Baarebuket paa Regnskabet).

Men samtidig kan vi saa byde Velkommen til "**Berndorf Fonden**": Klubben har allervenligst og ganske omkostningsfrit faaet overdraget de sherlockianske Bøger fra Berndorfs Bo af hans Arvinger; disse Bøger er nu solgt til Medlemmer, og Beløbet skal hermed gaa til sherlockianske Aktiviteter i Klubben.

Og dét er den Slags paa alle Maader konstruktive Tiltag, der lige huer en Skatmester! Paa Klubbens Skatkistebund kan denne nemlig se, at Klubben kan se tilbage paa et ganske

særligt Aar med ikke mindre end **11** nye Tiltag. Men, som alle véd, kommer Tiltag jo ikke gratis. Saaledes var det første Tiltag det officielle Klubaarskrus MMXVIII - elegant blaet som en Karfunkel og sort som Peter. Produktionen af dette har sat Klubben et Beløb tilbage svarende til næsten **11** Kontingenter.

Ud fra en regnskabsmæssigt mindre heldig Disposition fandt det første Tiltag imidlertid Sted *inden for samme Regnskabsaar* som det andet Tiltag: det officielle Klubknaphusemblem MMXIX - elegant gyldent som en Guldlorgnet og skarlagen som en Studie deri - og som altid smukt designet af Klubbens residerende Designmester, **Mark Borello** (hvis Honorar kun beløber sig til en Haandfuld Kontingenter).

Mangfoldiggørelsen af dette Emblem har i Aar staaet Klubben i ca. XXI Antal Kontingenter og derved næsten drænet Resten af Skatkisten paa en saadan Maade, at man efterhaanden er ved at kunne skimte Kistebunden. Her ses hvordan.

Og *hvorfor* skal Klubben saa spendere Penge paa den Slags Emblemer, er der sikkert nok nogen, der skal spørge. - Fordi det er netop den Slags Ting, som den Slags Klubber gør!

I Revysangen *Knaphullet* fra MCMLIV beskriver Forfatteren Jens Louis P. paa forbillig Vis forskellige Stadier paa Livets Vej med, hvad en holden Herre bærer i sin Revers: Om den tredive-aarige Herre, der vil frem i Verden, hedder det saaledes, at "i Knaphullet bærer man Emblemet". Det er i den fyrre-aarige Herres Knaphul, at "*der sidder Tagnet: Logens gyldne Knaphulssmykke, Aabner Vej til Livets Lykke, Mellem Brødrene omkring det runde Fad*". En rammende Beskrivelse af saadanne Brødre (og Søstre) i saadan en Klub som vores! Og altsaa en Slags Krucifiks til Tilkendegivelse af netop vort Fællesskab omkring den sande Tro.

Hvor Krus jo har allehaande brugbare Egenskaber⁴, er det nok mindre aabenlyst, hvor mange egentlige Anvendelsesmuligheder et saadant Knaphulssmykke har.⁵ Saa tænk blot paa saadanne eksklusive Emblemer som en Slags kryptisk Valuta, som den Slags Loger netop bruger - ikke mindst til intern Udveksling med andre, ligesindede, udenlandske Selskaber: Det er en Tradition. Men for Klubben altsaa ogsaa en Fornyse! Til Eksempel vides det ikke helt, om *The Baker Street Irregulars* har deres egen "pin" - men *The Sherlock Holmes Society of London* har i al Fald længe baade udgivet deres eget Emblem og samlet paa andre Selskabers do.

¹: Hvorfor vi har faaet en Sekretær til at tage Diktat.

²: Hvorfor vi så stadig ærer ham ved at skrive med dobbelt-a og stort begyndelsesbogstav.

³: ANGLICISME! (Men ellers fungerer Ordspillet i Bund & Grund ikke).

⁴: Ikke elleve, men to. Paa romersk forstaas.

⁵: Ikke to, men elleve. Paa arabisk forstaas.

⁶: For Eksempel noget at opbevare Emblemer i?

⁷: For Eksempel noget at opbevare i Kruset!

Saa, hvis Læseren evt. skal paa Rejse udenlands, hvor andre sherlockianske Selskaber ogsaa residerer- saa husk at erhverve 1 af de nye, traditionelle Knaphulseemblemer; saa har man altid nogen lokalt gangbar Valuta at udveksle, skulle man møde en fremmed Sherlockianer! For interesserede Medlemmer af Sherlock Holmes Klubben i Danmark er Prisen paa Krus saavel som Emblem per Styk kun en Femtedel Kontingent i Kroner. (For uinteresserede Medlemmer er Prisen den samme).

Og saa vil vi ikke tale om flere af de Penge. Gud ved, hvordan det vil gaa Klubben med alle de Udgifter...? LÆS MERE HEROM SENERE!

II. - Aarsmødet

Som Navnet antyder, kommer et Aarsmøde relativt faa SGange om Aaret. Saa meget desto større Krav om at komme rigtigt til Bunds i Gennemgangen af Mødet. Og nedenstaaende vil uden Tvivl overbevise Læseren om, at Referenten hermed virkelig har naaet Bunden.

Inden det traditionelle Aarsmøde MMXIX afholdtes den i Aar med utraditionel stor Spænding imødesete **Generalforsamling**, beredvilligt dirigeret af Hr. **Jørgen Jespersen** og refereret af Hr. **Arne Nielsen** [se dette andetsteds]. Og i den Forbindelse maatte Hr. Skatmester **Michael Skov Lambek** skam berette det førnævnte om, at Klubbens Aktiviteter i MMXVIII altsaa har medført 1 Underskud. *Og vi kan paa ingen Maade sige, at Bestyrelsen er lykkes med at faa Regnskabet til at gaa op... For dét er forkert!*

- Altsaa baade grammatisk forkert, men ogsaa en Uskik! Til Gengæld vil vi sige, at det faktisk er lykkedes Bestyrelsen at faa Regnskabet til at gaa op. Og heldigvis var der Penge nok paa Nordeas Kistebund, saa Klubbens Regnskab for MMXIX alligevel ikke lægger ud med bundløs Gæld i skarlagensrøde Tal. Dette var nok 1 af Aftenens Højdepunkter!

Paa ovenstaaende Fotografiske Bevis, venligst taget med Hr. **Bjarne Juuls** elektroniske Selvdøser, ses de fremmødte

Damer og Herrer saaledes glade derved og stolt iført det fornemme Klubblem i Knap- & andre -Huller.

Af andre Traditioner, der blev brudt paa Generalforsamlingen, skal Præsidenttraditionen ikke forbigaaes: Fra Hr. **Jens Byskov Jensens** Bord oplystes det, at **BSI** i USA for første Gang i mange Aar skal have ny Leder efter Mr. Mike Whelan. Men **SHK** i DK har ikke blot nu faaet ny Præsident efter Hr. Byskov; for første Gang nogensinde siden Stiftelsen tilbage i MCML er der ikke en Herre paa Bordet!

Vi kender alle sammen Fru **Mia Stampe Lagergaard**, saa ingen Introduktion er nødvendig. Saa derfor behøver vi ikke

minde om, at hun blev Medlem Nr. ethundredesyvogtyve af Klubben i MCMLXXXVIII og var Redaktør af *Sherlockiana* mellem MMII og MMVI - og Webredaktør i en Aarrække - baade i victorianske Krinoline-Kreationer anno MDCCCXCV og uden. Ej

heller er der Behov for at nævne, at hun ogsaa var stiftende Medlem af Scion-Selskabet, "Copenhagen Speckled Gang" i MM - samt energisk Initiativtager til en Række af deres Aktiviteter. Imponerende Generalieblad for én, der ogsaa er kendt for saa gerne at ville "doodle". Endvidere skal vi lade være med at minde om Mias fornemme *BSI Investiture* som "The Dynamics of an Asteroid" i MMIII! Allerede under *Mazarin*-Desserten begyndte Mia saaledes sit dynamiske

Virke med en skriftlig Tvangskreativitet ("Brain Bingo") fra de fremmødte Medlemmer om Klubbens Fremtid.

Nu skulle man i disse oplyste Tider nok ikke tro, at Køn var noget større Samtaleemne; men givet de Patriarkatets Højborges, som den Slags Societeter traditionelt set har været, har Sherlock Holmes Selskaber jo ikke altid været dem med flest kvindelige Medlemmer - endsige Præsidenter. Længe var *The Baker Street Irregulars* saaledes en *Old Boys' Club* kendt som "stag only": altsaa et eksklusivt Broderskab - ingen Søstre tilladt! Og det var da vist kun, fordi den mest fornuftige af Sir Arthurs Arvinger var hans Datter, at Dame **Jean Conan Doyle** sammen med andre *Gracious Ladies* senere overhovedet fik Adgang til de herlige, men hidtil hellige Herrehaller. Først i MCMXCI blev Fruentimmere optaget i anglosaksiske Selskaber som *The Mr. Sherlock Holmes Society of London!*

Et hurtigt Vue over vore egne Medlemslister siden MCML viser, at der faktisk kun er optaget toogtredive Kvindfolk i alt; og Æren tilkommer Medlem Nr. 39, Fru **Bente Fage-**

Pedersen, at være den første danske Kvinde optaget som alm. Medlem i Hr. Sherlock Holmes Klubben i MCMLVII! Hun var saa gift med Nr. 40, Hr. Anders - ligesom Nr. 47, Fru Hanne Rieck Sørensen, delte Efternavn & andet med Nr. 10, Hr. Aage. Bag hver Dame stod altsaa en Herre med samme Familienavn; saa det kunne rent kronologisk tyde paa, at det i de gamle Dage først var de gamle Dreng, der blev optaget, hvorpaa de fik deres Ægtefæller med. (Kanske Nr. 73, Forfatterinden Fru **Else Faber**, var det første kvindelige Medlem, der ikke direkte var gift ind i Familien...?)

I Modsætning hertil tilhører jo næsten Halvdelen af de fremmødte til Aarsmøderne i Dag Irenes fagre Søsterskab: Vi nævner straks Nr. 99, Fru **Mette Fage-Pedersen**;⁸ Nr. 100, **May Christiansen**; Nr. 111, **Dinna Bjørn**; Nr. 112, **Lene Bach Cordes**; Nr. 117, **Lise Lotte Frederiksen**; og altsaa Nr. 127, **Mia Stampe Lagergaard**. Samt endnu flere endnu senere Medlemmer saasom Nr. 174, **Mette Pedersen**; Nr.

177, **Katja Dahlstrøm Storm**; Nr. 178, **Anne Holst Thorsner**; samt Nr. 157 & 158, The **Ranild Sisters**...

Saaledes med ny Præsident for den symbolske Bordende kunne alle disse fremmødte Damer saavel som Herrer med Ro i Sinde & Mave tage for sig af deres traditionelle Festmiddag ved **Aarsmødet MMXIX**, som nok var I af Aftenens Højdepunkter! Og, som Traditionen ogsaa foreskriver, var Restaurant Maven i Aar det bundtraditionelle Spisested: Saaledes fik Damerne serveret først - medens Herrenes Portioner var større - men dette Aar var Kaffen i det mindste ikke dyrere end Portvinen: Vi fik ogsaa kun I Kop hver.

Ellers blev de fremmødte paa Aarsmødet Traditionen tro diverteret med I af de bundne Opgaver, som nok var Aftenens Højdepunkter: de "Conaniske Skaaltaler"! Men i Aar gjaldt det især om at holde de skandinaviske Sprogører stive, thi de kom paa noget af en Opgave:

Saaledes berättade Hr. **Anders Hammarqvist** om sin svenska **BSI Investiture** som "Jacob Shafter". Hvorefter Hr. **Nils Nordberg** skaalede paa fejlfrit norsk for Ms. Irene Adler - med Operaarie, der ellers ganske lød som Ms. Kathleen Ferriers smukke udgave af *Xerxes*! Forinden havde nye Medlem Fr. **Siri Olsen** paa fornemste Vis proponeret for Br. Mycroft. Og Hr. **Michael Bjærre** forsikrede os om, at vi skulle hæve vort Glas for Mrs. Hudson. Saa dét gjorde vi. At Portvinen (hele 8,25

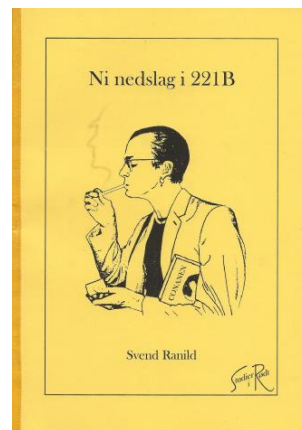
Kontingenter lige lukket ned i Maven) saa kom paa Bordet allerede sammen med det spidse Kalvebryst *a la Baskerveal* (paa en Bund af Peberrodsskum), gjorde det hele bare endnu mere *recherché*... Efter saadan I bunden Opgave, og alle IV Skaaler var bundet, var Skatmesteren vist ikke den eneste, der saa Bunden af Glasset.

Af andre af Aftenens Højdepunkter kan nævnes den traditionelle Fællessang for udpræget Blandet Kor paa "Mandalay" akkompagneret af **The Five Orange Pops (Minus Two)** paa den efterhaanden lige saa traditionelle Besætning med lige Dele akustisk Trækharmonika, elektrisk amplifieret Jazzguitar samt ditto Ubass.

Fornyelse stod Formanden for Det Danske Mr. Poe Selskab (og fortsat Revisor for Mr. Sherlock Holmes Klubben), Hr. **Torben Carlsen**, for med sit tilbunds-gaaende Foredrag om Mr. **Edgar Allan Poe** og hans sherlockianske Forbindelser: Det sidste Ord maa være sagt om den Sag.

Og Hr. **Storm P.**'s traditionelt meeget svære Optagelsesquiz, som Hr. **Schantz L.** stod for, blev mærkeligt nok, utraditionelt & undtagelsesvis *ikke* vundet af Hr. Nordberg!¹⁰ Men derimod af Ranild *Père*.

Udover deres Emblem kunne de fremmødte til Aarsmødet endvidere nyde den seneste og efterhaanden traditionelle Kuvert-publikation, i den i højere og højere grad fejlfarvede Serie, *Studier i Rødt*: det nænsomt nummererede andet Bind, *IX nedslag i CCXXIB*. En Serie, der tydeligt demonstrerer et helt Liv og en hel Karriere viet til Holmes' Navn og Holmes' Gavn: Klubbens egen Polyhistor, samme Forskerforfatterdigtertegnerredaktørquizvinder, Hr. **Svend Ranild**.

Dette andet Nummer indeholder Eksempler paa noget, man ellers ikke ser saa meget af mere, nemlig god, gammeldags, traditionel Conanforskning - med fornyende Elementer, baade i ældre og yngre Forskningsresultater: Fra finurlige, personlige Bud paa kendte, conaniske Problemer med Skudhuller og Kronologier og Dækastryk - til spændende, helt nyopdagede Mysterier med Troppeeskibe og Hatte og (ikke irrelevant) Mænd i Dametøj! Endvidere ses der tydelige Elementer af det forrige Nummer i Serien, *Elementer*, især i *the Centerfold*: En Tegneserie med lyrisk Tekst og med mange smaa, gemte Koder at løse. Naar man ihukommer sig Titlen paa Hr. Ranilds endnu tidligere Digtsamling, *NV*, giver Titlen paa den ny Publikation endnu mere Mening; en Publikation, som vi efterhaanden er vant til

⁸: So there is a Second Mrs. Fage!

⁹: Eller var den tyska?

¹⁰: Vi beder Naturligvis Hr. N.N. om Naade for dette Nedrige Normbrud! Maaske det bunder i Quizzens mere danskprægede Konnotationer til Hr. P.?

fra denne Herres spidse Pen, er særdeles sprogligt veloplagt. Og saa i smukt bibliofilt Udstyr, som det hed engang: propret syet i Ryggen og med gult Silkebaand. Kort sagt: Læs dette Nummer. Og Nyd Nummeret.

Blot III Spørgsmaal bliver tilbage: *Hvorfor* den gule Farve? *Hvad* er Meningen i al Sherlockikken? Og *Hvem* i Alverden skal den forrygende Ungersvend paa Forsiden forestille?!

Hvis nogle af de fremmødte skulle mene at kunne erindre, at dette Aarsmøde forløb lidt mindre struktureret og endda mere løssluppet end Traditionen normalt tillader, saa husker de sikkert Ret. Saa vidt vides, afsluttedes dette balstyriske Aarsmøde dog ikke blot i den berømte gode Ro, men ogsaa Orden; men Deres Referent maa her siges at være lidt paa bar Bund.

Og saa vil vi ikke tale mere om den Film. Gud ved, hvordan det vil gaa Klubben i Fremtiden...? LÆS MERE HEROM SENERE!

III. - Aaret der kommer

Det er svært at spaa - især om Fremtiden, var det vist en Vis Storm P., der udtalte.¹¹ Saa hvad Fremtiden for Sherlock Holmes Klubben monne byde paa i MMXIX, vides saaledes ikke med Sikkerhed. Men mon ikke Klubben vil danne Ramme om nogle nye og ikke mindst flere Aktiviteter...?

Den ny Bestyrelse har i al Fald allerede været aktiv og afholdt sine første Møder, hvor manganen et Punkt ikke blot blev vendt, men skam ogsaa drejet, bla. inspireret af Aarsmødedeltagernes "Brain Bingo". Der er ogsaa blevet talt om flere nye Tiltag [se evt. andetsteds i indeværende Publikation] og mulige fremtidige Aarsmødeproduktioner - alle sikkert med dertilhørende Udgifter og Skatmesterberetninger til Følge! Ud over den ny Præsident **Mia Stampe Lagergaard** har Bestyrelsen konstitueret sig med **Svend Ranild** som gammel Redaktør og **Christian Monggaard** som yngre SoMe-Manager. **Palle Schantz Lauridsen** har nu faaet sin Portefølje som helt ny Medlemsminister, og **Michael Skov Lambek** fortsætter som Skatmester - dog nu uden Brokkeret.¹²

Udover den annoncerede Tur til England (om UK, EU & GUD vil), faldt den skatmæssige Tale i Bestyrelsen endelig paa "**Henrys Fond**", der ikke i historisk Tid egentligt er blevet fortolket som nogen decideret selvstændig Fond.

Det fortaber sig noget i Fortidens Glæmsel, men det er vist en Form for Tradition, at Klubbens Æresmedlemmer og

Ærespræsidenter¹³ er fritaget for Kontingent, men kan vælge at indbetale en Form for Donation, som saa overgaar til denne Fond i Henry Lauritzens Navn. Hvorfra denne Tradition stammer, er der vist ikke mange, der kan erindre; men heldigvis raader Klubben stadig over sin forhenværende Skatmester og nuværende Æresmedlem, Hr. **Alvin Andersen**, til den Slags:

"Ifølge Henrys testamente fik klubben 5013 kr. samt rettighederne til Henrys tegninger. Pengene gik bare ind i klubbens formue, det samme når der blev betalt for tegningerne. Alt besluttet af den daværende bestyrelse. (Jeg kom først i bestyrelsen nogle år senere). Det eneste sted, vi har nævnt Henrys fond, er på indtægtssiden i årsregnskabet. ... Verner Andersen betalte for brug af tegninger, når han skrev i Apoteker Bladet. Ellers kan jeg ikke mindes, andre har betalt."

Saa disse Donationsindtægter, der saaledes er tilflydt denne Fond i en lind Strøm, er hidtil saamænd blot indgaaet i hele Klubbens generelle Regnskab til Glæde og Gavn for alle - men uden selvstændig Bibeholdelse eller Fondsakkumulat!

Men dette skal være slut! Thi nu agter den nyvalgte & nykonstituerede Skatmester med fornyet og sjælden set Ildhu bundihærdigt at gennemgaa de seneste Aars Regnskaber, hvor han har bestredet Embedet som Kasserer, for tilbunds-gaaende at optælle, præcis hvor mange Kroner retteligt er tilgaaet Henrys Fond. *The Calculation is a simple one:*

600,- Kr. (2014) + 425
(2015) + 540 (2016) + 765
(2017) + 875 (2018)
= i alt: **3205,- Kr.!**

- *Hvad i Guds Navn skal vi dog bruge alle de Penge paa i Henrys Navn?!*

Tør Hr. Skatmesteren ved samme Lejlighed alligevel afslutningsvis

minde de Medlemmer, der endnu ikke har benyttet sig af Muligheden herfor, at Indbetaling af Kontingent 2019 kan finde Sted? www.sherlockholmesklubben.dk

Ja. Det tør han godt: Som sædvanligt udgør Kontingentet et Beløb svarende til - ja, til 1/1 Kontingent!¹⁴

Reg.Nr.: 2132
Konto-Nr.: 8981 147 929

Og saa kan det ikke komme paa Tale at tale om flere af de Tal. Gud ved, hvordan det vil gaa Klubben med alle de Aktiviteter...? LÆS MERE HEROM PAA HJEMMESIDEN: www.sherlockholmesklubben.dk

¹¹: Blot ikke, hvis man spørger Storm P. Museets inspektør, Nikolaj Brandt. Saa det vil vi undlade.

¹²: Hvilket han selvfølgelig straks skulle udtrykke sin Fortørnelse over!

¹³: Af hvilke denne Klub maa siges at have flere end de fleste! (Ikke engang Dr. Watson selv opnaede at blive Æresdoktor...)

¹⁴: Altsaa 200,- Kroner.

Hvorfor er vi her?

Af Mia Stampe Lagergaard

Årsmødet er den vigtigste begivenhed i Sherlock Holmes Klubben. Det er her, flest medlemmer samles. Og nogle mødes kun den ene gang om året, så der er altid noget at snakke med de gamle bekendtskaber om. År efter år er der udover lækker mad sørget for, at aftenen (og nogle gange også eftermiddagen) er fyldt godt ud med indlæg, sang, quiz og formelle beslutninger. Så tæt er programmet, at der sjældent er tid til at få diskuteret, hvad vi egentlig ønsker med Klubben – nu og fremover. Den er jo så traditionsbåret, så det er vel også bare et spørgsmål om, at nye medlemmer introduceres til historien. Eller hvad?

Nej. Vi kan ikke leve af den gejst, idémasse og til tider præsidentielle personlighedsdyrkelse, der karakteriserede klubben i gamle dage. Og som jeg nævnte til Årsmødet, så kommer jeg som ny præsident ikke til at være Klubben. Jeg har en holdning til, hvordan Klubben favner sit formål og sine medlemmer – som sammen med resten af bestyrelsens ideer gerne skulle udmønte sig i forslag og handling. Men jeg mener i bund og grund, at det er medlemmerne – jer, kære læsere – der tegner Klubben. Så uden medlemsengagement, ingen Sherlock Holmes Klub!

Heldigvis var alle deltagere på Årsmødet klar på at blive udfordret til, stærkt presset på tid, at aflevere ønsker til Klubbens virke og overvejelser om det, de sætter pris på i Klubben. Der kom mange bidrag, og det var sjovt at læse efterfølgende. En del ønsker lignede hinanden, nogle var vilde (skønt), nogle var eftertænksomme – og overordnet set strittede de i alle retninger! Hvilket jo bare understreger, at vi alle har en holdning til, hvad der er sjovt og interessant i klubsammenhæng, ligesom vi har hver vores idé om Holmes (og Watson).

Det betyder også, at vi ikke kan forvente at kunne interessere alle med alt, der sker i Klubben. Men forhåbentlig kan vi lave så forskellige aktiviteter, så alle finder noget af interesse indimellem – OG også bliver nysgerrige på de andre medlemmers passion på vejen.

Vi har i bestyrelsen i al fald fået noget at arbejde med, og vi skal nok drysse lidt af det ned i *Sherlockiana* hen ad vejen.

Skal vi til England i 2020?

JÅ, det skal vi! Der var tilstrækkeligt mange positive tilkendegivelser fra Årsmødet, så vi arbejder videre med planerne om en tur til London-Portsmouth-Dartmoor, herunder møde med diverse engelske Sherlock Holmes-klubber undervejs. Der er allerede masser af ideer, så det skal nok blive en spændende tur. Undertegnede er allerede begyndt at glæde sig.

Vi lægger os fast på tidspunktet – det bliver primo september 2020. Har du lyst at være med til at planlægge turen, så skriv til Mia.

Brexit er en joker – vi må se hvad der sker.

Conaniske hilsner,
Lise Lotte og Mia

Victoriansk picnic søndag d. 16. juni

Sæt kryds i kalenderen allerede nu. Vi satser på strålende Svejre, så vi kan dække op til en hyggelig victoriansk/edwardiansk picnic i Søndermarken på Frederiksberg. Dugene vil være bredt ud kl. 13 – men du skal komme med maden!

Vi kan holde arrangementet gratis ved at alle medbringer lidt spiseligt, der kunne have været serveret på Holmes' tid. Bestyrelsen sørger for kaffe, te og service. Der er ingen dress-code, men har du et skovturs-outfit, der kunne bidrage til den historiske stemning, så find det endelig frem!

Efter maden tænker vi, der vil være mulighed for en lille tur rundt i det engelsk-inspirerede parkanlæg, et spil krocket på plænen, eller vi kan spadserere en tur over i Frederiksberg Have og nyde en rotur rundt i kanalerne. Det er virkelig hyggeligt, og det koster ca. 40 kr. pr. person. Der annonceres nærmere på mail, når datoen nærmer sig.

Samtidig får vi udenlandske gæster, idet med-sherlockianer Michael Kean og hustru Connie fra USA besøger Danmark som del af en større Skandinavientur. Foreløbig har vi aftalt at spise middag sammen søndag aften på et hyggeligt sted efter udflugten. Alle interesserede er velkomne i selskabet! Skulle amerikanernes fly blive forsinket, holder vi tirsdag d. 18. i spil som plan B. Michael Kean bliver den næste "Wiggins," altså præsident, for The Baker Street Irregulars i USA næste år.

Mia 🐾

Holmes & Watson - et dialogisk causeri

Af Michael Skov Lambek & Christian Monggaard

Det var en kold og mørk lørdag eftermiddag i januar 2019, at tre medlemmer af Sherlock Holmes Klubben i Danmark vovede sig ud på lidt af et eventyr. Med tog forcerede de Øresund, stod af i Malmö og indfandt sig først på en bøfrestaurant og siden i en biograf for at se den israelsk-amerikanske filminstruktør Etan Cohens - ikke at forveksle med instruktørbrødrene Joel og Ethan Coen - seneste værk, *Holmes & Watson*.

Filmen, der vel kan betegnes som en farce, handler kort fortalt om mesterdetektiven (spillet af Will Ferrell) og hans trofaste følgesvends (spillet af John C. Reilly) mere eller mindre vellykkede forsøg på at forpurre Moriartys attentat på dronning Victoria. *Holmes & Watson* havde svensk premiere dagen før turen til Malmö og var allerede blevet sablet ned af anmeldere i både England og USA.

På den populære filmdatabase IMDb har brugerne givet filmen en gennemsnitlig vurdering på 3,5 af 10 stjerner, hvilket er meget lidt. Og på Rotten Tomatoes, der indsamler anmeldelser, får filmen blot 10 procent af 100 mulige. Det er heller ikke ligefrem prangende, og det danske distributions-selskab havde af samme grund besluttet sig for ikke at sætte den op i danske biografteatre. Derfor måtte de tre sherlockianere altså rejse til et helt andet land for at se filmen. Det skulle to af dem komme til at fortryde.

Der var plads til ca. 60 mennesker i den biografteater, der viste *Holmes & Watson*, og selv om der til at begynde med var halvtomt, endte salen med at være ca. ¾ fyldt, da filmen begyndte. Og publikum morede sig tilsyneladende. Undervejs blev der i hvert fald gnasket popcorn, raslet med slikposer og grinet højt og sågar diskuteret alt andet end filmen. Man synes således at kunne konkludere, at det svenske biografteaterpublikum sådan en lørdag aften er lige så ubehøvet og respektløst som et dansk.

Af de tre sherlockianere var to decideret vrede, da de forlod biografteatret, mens den tredje havde moret sig ganske godt. Det resulterede i visse verbale spillfægterier og er nu også blevet til en dialog mellem ham, der var vred, og ham, der var glad. *The game is afoot.*

Christian:

Det er længe siden, at jeg har set så humorforladt og kikset en film. Der var ikke meget at grine af, og når der en sjælden gang var, følte jeg mig som en forræder, der i dén grad svigtede Holmes og Watson. De har fortjent bedre. Det er mig virkelig ubegribeligt, at to så talentfulde mennesker som Will Ferrell og John C. Reilly har kunnet lave noget så gennemført dårligt - at deres dømmekraft er så elendig, at de har sagt ja til Etan Cohens manuskript. Jo jo, han har lavet

sjove ting før - blandt andet med de samme to skuespillere - men alarmklokkerne må altså have ringet på forhånd.

Michael:

Jeg ved næsten ikke, hvordan jeg skal formulere det - især i dette forum - men jeg morede mig faktisk ganske udmærket. Filmen var ikke humorforladt, men måske var det en ganske særlig slags humor, som ikke passer til filmens emne eller dens forventelige seere.

Den var plat og lavpandet og fjollet og sjofel, og den havde sandelig ikke meget med Sherlock Holmes at gøre, sådan som vi kender og elsker ham, men det virkede: Jeg grinede. Ligesom mange andre i salen, som nok ikke var så bekendt med Sherlock Holmes-universet - måske med undtagelse af Robert Downey Jr.-filmene.

Christian:

Kan du ikke prøve at forklare mig, hvorfor du grinede - og hvad du grinede af?

En af grundene til, at tv-serien *Sherlock* havde held med at modernisere Conan Doyles fortællinger og lade dem foregå i vore dage, var, at de to mænd bag, Steven Moffat og Mark Gatiss, kender og elsker historierne. De har respekt for dem og har styr på referencerne og tonen, og derfor kunne de skrive en tv-serie, der tids- og handlingsmæssigt ikke havde meget med originalen at gøre, men som alligevel var tro mod Sherlock Holmes og Doktor Watson.

Den fornemmelse havde jeg ikke, da jeg så *Holmes & Watson*.

Tværtimod. Jeg kiggede på to skuespillere, som var komplet ligeglade med figurerne, og som hellere ville klæde sig ud og fjolle rundt. Det samme gjaldt instruktionen og manuskriptet: Det signalerede i dén grad kun et overfladisk kendskab til Conan, lidt ligesom sidste års *Mesterdetektiven Sherlock Gnomes* og Downey Jr.-filmene, hvor elementer fra historierne blot er en slags staffage, som skal få det til at ligne Sherlock Holmes. Og hvis skuespillerne og instruktøren og manuskriptet ikke tager figurerne alvorligt, hvorfor skal jeg så? Der er ingen tvivl om, at Cohen, Ferrell og Reilly har haft det sjovt med at lave filmen, men de synes at glemme publikum og i stedet forsøge med grimasser, dumheder og sjofelheder at få hinanden til at grine, mens de blinker til kameraet.

Michael:

Man kan sige, at der er to film i filmen: Der er et særligt filmbidrag inden for det kendte Sherlock Holmes-univers - og der er en almindelig komedie, der gør grin med nogle

mere eller mindre kendte figurer og deres genkendelighed. Den ene film ses og analyseres af sådan nogle sherlockianere som dig & mig - den anden ses af alle andre: Almindelige biografgængere, der skal have en festlig lørdag aften til at gå med at se den seneste Hollywood-komedie, og indtage popcorn & cola, og i øvrigt højlydt kommentere filmen undervejs.

Det, jeg grinede ad, var ikke det første filmlag, hvor du & jeg skam er enige langt hen ad vejen. Jeg grinede ad den anden film. Måske lidt mod min vilje, men jeg grinede altså. For *Holmes & Watson* er en parodi på den parodi, som Robert Downey Jr.-filmene jo er, og hvorfra en del af det bredere, amerikanske filmpublikum generelt kender figurene. Og trods de mange britiske skuespillere (og deres gode miner til slet skuespil) følte jeg, at filmen via dens tone og humor udpræget er en amerikansk type komedie af den slags, der kaldes 'spoon' - i stil med f.eks. Mel Brooks' senere bidrag til den genre.

At en mand fx ikke kan lade være med at kaste komisk op i en spand ved en ellers alvorfuld obduktion, kan fremkalde latter. Men at den mand så ovenikøbet er Holmes, tilføjer en ekstra dimension: Det åbenlyse misforhold mellem det fin- & højkulturelle emne, som Sherlock Holmes repræsenterer, og så den brede og lave komiske form, som filmen har, gør måske netop sammenkoblingen af de to lidt sjovere. Og på disse præmisser fungerer dum- & sjofelhederne. Netop fordi filmen ikke tager sig selv særligt alvorlig.

Christian:

Måske har du ret. Og tro mig, det er ikke noget, det falder mig let at sige. På den anden side synes jeg, at det er for nemt. Det irriterer mig nemlig grænseløst, at man vælger at kalde figurene Sherlock Holmes og Doktor Watson, når man alligevel ikke er interesseret i figurene, og når filmen alligevel bare er en, som du formulerer det, parodi på en parodi. Hvorfor så ikke kalde det noget andet? Jeg kan huske, at Guy Ritchie og Robert Downey Jr. i et interview omkring den første films premiere udtalte, at de i deres film kom tættere på bøgerens Sherlock Holmes end nogen andre. *Hogwash* og *poppycock*, siger jeg bare. Downeys skabede og akrobatiske supermand havde sandelig ikke meget med mesteren at gøre.

Denne mangel på indsigt i og respekt for forlægget er også en af grundene til, at *Holmes & Watson* ikke fungerer som komedie - i hvert fald ikke for mig. Lad os tage Gøg & Gokke som eksempel. Jo, vist kigger Gokke i kameraet og ryster på hovedet og beder stumt om vores sympati, når Gøg har bragt dem ud i 'another fine mess'. Men filmene med Gøg & Gokke fungerer, fordi instruktøren og de to hovedrolleindehavere tager dem alvorligt, og vi som publikum tror på dem som mennesker og ikke blot komiske størrelser eller brikker på et lærred.

Gokke blinker ikke til os og siger: Se, hvor er vi altså sjove. Nej, han og Gøg bebor det univers og den tid, de enkelte

historier udspiller sig i, og når de så fjoller rundt og er klodsede og ubehjælpssomme, er det morsomt, fordi det er besværligt for dem og gør ondt på dem. Gokke er desperat og parat til at opgive ævred, når han bedende kigger i kameraet. Ud af denne form for troværdighed og, ja, alvor, kommer der megen stor komik. En mand, der gentagne gange brækker sig i en spand, mens hans spiller op til publikum, er ikke sjovt. Basta!

Michael:

Som du ved lige så godt som mig, kunne man desværre ikke have kaldt figurene noget andet. *Bums on Seats*, siger jeg bare: Det handler om solgte sæder i biografen (selvom nogle måske nok har forregnet sig noget i dette tilfælde). En helt anden *silly* parodifilm om en eller anden helt fiktiv detektiv havde da nok solgt endnu færre billetter - eller hvad?

Men udover humoren, eller manglen på samme, er der jo andre aspekter ved *Holmes & Watson*, vi ikke er kommet så meget ind på. Udover de tidlige scener så morsomme, at jeg faktisk græd af grin (og det er sandelig længe

siden, jeg har gjort dét i en biograf - og i al fald slet ikke til f.eks. *Sherlock Gnomes*) - så var der bestemt også scener, der slet ikke var sjove. Men de var så med til at fremføre selve plottet. For plot er der da (plad plot måske), som dog er overraskende udmærket skruet sammen.

F.eks. er der ikke mange andre film, hvori [SPOILER!:] Mrs. Hudson viser sig som skurken. Jeg kan kun komme i tanke om én anden også meget *silly* parodi, John Cleeses tv-film fra 1977, *The Strange Case of the End of Civilization as We Know It*, hvori Mrs. Hudson viser sig at være barnebarn af Moriarty - samt Mr. Cleeses daværende kone, Connie Booth.

Og som sagt er *Holmes & Watson* nærværdig britisk i noget af sin infantile humor - f.eks. med de omtalte kropsvæsker (for lige at vende dem en sidste gang). Men Monty Python kunne jo også til tider være ret ulækre! Tænk blot på Mr. Creosote i *The Meaning of Life*: Han kaster også op - og i noget flere og lårtykkere stråler end Mr. Ferrell. Men ulækkert kan altså være sjovt. Barnligt kan være morsomt. Usofistikeret, uelegant og uintelligent kan virke. For nogle biografgængere. Og dén lørdag aften i Malmø var jeg åbenbart én af dem.

Men så ligefrem at kalde filmen tåkrummende pinlig og verdens ringeste nogensinde - som mange inden for den etablerede sherlockianske verden har gjort det - er da lidt af en overdrivende og overbærende tilsmignelse. Og vores alle sammens Holmes og Watson er såmænd eviggyldige og stærke nok personer til at overleve alt - selv sådan en film som *Holmes & Watson*. Dixi!

Christian:
Pøh!

Succes paa Vesterbros Teater.

Baskervilles Hund.

Atter har Vesterbros Teater været enestaaende heldige i Valget af sit Repertoire, og samtidig fejrer den verdensberømte engelske Forfatter *Conan Doyle* sin første Sukces paa Filmen. Og dog, skulde *Sherlock Holmes* og *Baskervilles Hund* i Forening ikke bringe Sukces, selv i Tider som de nuværende, saa eksisterede en saadan altsaa nu kun af Navn!

Conan Doyle, Baskervilles Hund og -- *Sherlock Holmes* -- ak ja, hvilke Erindringer vækker ikke disse tre Navne til Live! Vi lidt Ældre smiler vel sagtens ved Tanken om de mange vaagne og fængslende Nattetimer, vi som Yngre ofrede paa Conan Doyles spændende Beretninger, Time efter Time fængsledes vi af Læsningen, til Dagslyset blandede sig med Lyset fra den døsiges Petroleumslampe. Eller -- og endnu mere -- Ungdommen nu, der selvfølgelig gennemlever alt det, vi Ældre forlængst har overstaaet -- hvilken Bevægelse og levende Interesse maa det ikke vække hos den ved Tanken om, at alle disse eventyrlige Begivenheder, som Conan Doyle saa mesterlig har digtet i sin *Baskervilles Hund*, nu -- ved den altbesejrende Filmens Hjælp -- levende oprulles paa det hvide Lærred.

Først Hunden -- den verdensberømte *Baskervilles Hund* -- straks ved dens Tilsynekomst gaar der en formelig Gysen gennem En, og man føler sig pludselig trukket helt bort fra

det virkelige Liv og hensat i Fantasiens og Eventyrets Verden. Og straks forstaar man Rædslen for dette frygtelige Dyr, "Spøgelseshunden", som den kaldes -- dens Øjne lyser af Ondskab og Had, forsulten og mishandlet, som den er. Og dens Herre, hvis Redskab til andres Død og Ødelæggelse den er -- glimrende illuderer denne vor Tids ypperlige Forbryderskikkelse. Hvert mindste minespil i hans Ansigt fortæller om den af Samfundet Forurettede, der nu kun længes efter et eneste: *Hævn, Hævn* og atter *Hævn* over al den Modgang, Livet har bragt ham, *Hævn* uden Hensyn til de Midler, ved hvilke Maalet kan naas.

Som en Modsætning til disse to Bogens og Filmens Hovedpersoner -- *Sherlock Holmes*, den altid rolige, kolde og overlegne Opdager og private Politimand, hvis Handlinger altid fortæller om, at han kun arbejder i Retfærdighedens Tjeneste. *Sherlock Holmes*, idealet af en moderne Eventyr-

skikkelse, det personificerede Ideal af et *rigtigt Mandfolk*, som han *bør* være -- men -- ak -- aldrig er!

Hvad disse tre -- Forfatteren, Hunden og Opdageren -- i Forening udretter i denne mesterlige Film, grænser til det utroligste, for hvert Sekund vokser Spændingen -- man formelig *lever* med i hele Handlingen.

Det er Vitagraph, en af Verdens største Filmfabriker, som har Æren af denne Film, der -- saavel hvad Iscenesættelse angaar, som rent fotografisk betragtet, er et helt lille Mesterværk. Intet under derfor, at denne Film straks ved sin Fremkomst i Verdensbyen Berlin vakte en saa kolossal Opsigt, at ikke mindre end 7 af de derværende største Kinoteatre samtidig fremviste den, og alle Steder under kolossal Tilstrømning.

Vi har alle i en vis Periode af vort Liv læst et eller flere af Conan Doyles uforlignelige Værker, ja, de fleste af os tager sikkert endnu til Stadighed disse Bøger ned fra Boghylden i en ledig Time -- og blandt dem alle bærer *Baskervilles Hund* absolut Førsteprisen. Selvfølgelig skal vi da ogsaa nu alle hen i Vesterbros Teater og se "Hunden" paa Film.

Hvilket Held derfor, at et saa centralt beliggende Teater først fremfører disse Billeder, tilmed til en Entré, som Enhver kan overkomme. Forestillingen begynder hver Eftermiddag Kl. 2½, og da selvfølgelig vore Børn er lige saa interesserede i at se disse Billeder som vi Ældre, giver Vesterbros Teater i Tidsrummet fra Kl. 2½--7 Eftm. netop Børnene en let Adgang til at overvære denne Forestilling, idet 2 Børn faar Adgang paa én Billet.

Det er ikke første Gang, at Vesterbros Teaters Bestræbelser for at vælge netop det Program, det store Publikum ønsker og forlanger, er lykkedes -- derom vidner bedst de talrige Sukces'er, det hyggelige og populære Teater til Dato har haft -- dog -- denne Gang vil

Sukces'en dog sikkert overgaa alle tidligere.

Vi gratulerer Teatret og Conan Doyle af ganske Hjerter.

Aug. Obelitz.

Denne 104½ år gamle filmanmeldelse/reklame kunne læses i *Politiken* den 9. november 1914. Skribenten var journalisten og redaktøren (dog ikke for *Politiken*), senere direktør og reklamechef, Christian August Obelitz (1882-1928). (Navnedetaljen "tz" er ikke en fejlskrivning for "x").

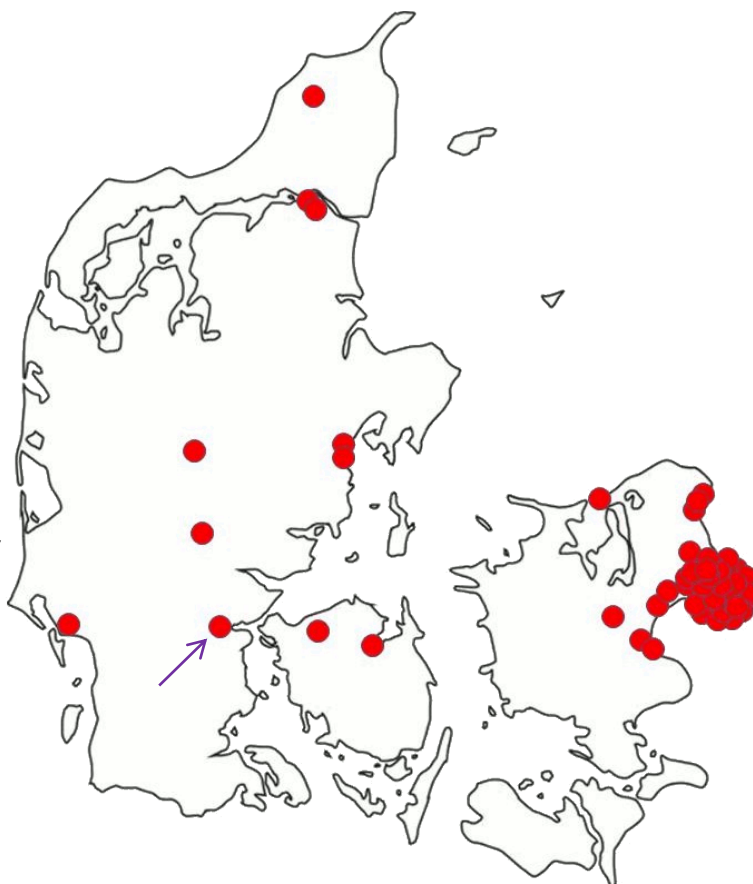
Vesterbros Teater på Vesterbrogade 29 i København blev omdøbt til Vester Bio og meget senere til City Bio. Siden 1987 har der ikke været biograf på adressen. I artiklen "Byens biograf" i antologien *Filmbyer* (Forlaget Spring, 1998) beretter Palle Schantz Lauridsen biografens muntre og livlige historie. (Palle har ogsaa redigeret bogen). (Red.)

Medlemsliste, marts 2019

Anders Hammarquist, BSI, Malmø, Sverige (1986)
Anne Holst Thorsner, Hellerup (2017)
Arne Nielsen, København N (2012)
Asta Schantz Koch, Frederiksberg (2014)
Bjarne Juul, Humlebæk (1974)
Bo Green Jensen, Snekkersten (1994)
Christian Monggaard, Osted (2012) *SoMe-manager*
Dennis Jürgensen, Rødovre (2016)
Dimma Bjørn, Oslo, Norge (1981)
Elena Ranild, København V (2011)
Henrik Slott Nielsen, Århus (1978)
Henrik Nisbeth, Esbjerg (2001)
Jakob Levinsen, Vallø, Køge (2013)
Jens Byskov Jensen, BSI, Give (2000)
Jørgen Jespersen, Espergærde (1974)
Katja Dahlstrøm Storm, Brønshøj (2017)
Lasse Rask Hoff, København Ø (2014)
Lene Bach Cordes, Frederiksberg (1982)
Lene Bjørn, Ikast (2018)
Lise Kabel, Aarhus (2018)
Lise Lotte Frederiksen, Frederiksberg (1984)
Mattias Boström, BSI, Bålsta, Sverige (1990)
May Christiansen, København N (1977)
Mette Pedersen, Hellerup (2016)
Mia Stampe Lagergaard, BSI, Kbh. N (1989) *Præsident*
Michael Bjarre, Kolding (2018)
Michael Enevoldsen, Greve (2018)
Michael Skov Lambek, Valby (2009) *Skatmester*
Mikkel Lund, Vallensbæk (2011)
Morten Søndergård, København S (2016)
Morten Visby, København V (2014)
Niels Søndergaard, København N (2016)
Palle Dyhre Andersen, Indian Wells, Californien (1967)
Palle Schantz Lauridsen, København V (2012) *Medlems-*
Paw Mathiasen, København Ø (2016) *minister*
Peter Borberg, Odense M (2016)
Peter Sørensen, Aalborg (1983)
Sara Krohn Deleruran, København N (2014)
Siri Olsen, Vanløse (2018)
Svend Ranild, Vanløse (1986 & 2008) *Redaktør*
Søren Tordrup, Køge (2017)
Therese Ranild, København V (2011)
Thessa Jensen, Hjørring (2013)
Torben Carlsen, Brønshøj (1998) *Revisor*

Æresmedlemmer

Adeline Tinning, Milburn, New Jersey (2000)
Alvin Andersen, København NV (2014) (medlem 1971)
Anne Mette Fage-Pedersen, Brenderup (1996) (medl. 1976)
Bjarne Rother Jensen, Aalborg (ærespræs. 2014, medl 1996)
Erik Drewsen, Gånghester, Sverige (2012) (medlem 1962)
Jon L. Lellenberg, BSI, Santa Fe, New Mexico (1980)
Katherine Karlson, BSI, Binghamton, New York (2000)
Kiyoshi Tanaka, BSI, Yokohama, Japan
Margaret Smedegaard, BSI, Racine, Wisconsin (2000)
Mary Ann Bradley, Indianapolis, Indiana (2000)
Mike Whelan, BSI, Indianapolis, Indiana (2000)
Niels Birger Wamberg, Virum (1970)
Nils Nordberg, BSI, Lørenskog, Norge (1971) (medl. 1967)
Peter E. Blau, BSI, Bethesda, Maryland (1979)
Steen Bichel, Hundested (2013) (medlem 1963)
Susan E. Dahlinger, BSI, Highland, New York (2000)

På dette amputerede Danmarkskort (der er ikke blevet plads til det fjerntliggende Bornholm, og øen lader i det hele taget til at være ude af billedet set fra et klubsynspunkt) er de af *Sherlock Holmes Klubben i Danmark* medlemmer som bor i Danmark, markeret med en rød prik.

Det er et påfaldende billede af fordelingen hen over landet, opdager man pludselig. Skulle det overvejes at lade klubben skifte navn til *Sherlock Holmes Klubben på Sjælland*? Eller måske endda – i betragtning af at hovedstadsområdet er så tæt besat at de fleste derboende har måttet eksporteres til Øresund og Køge Bugt – omdøbes til *Sherlock Holmes Klubben i og omkring København*?

Eller skal der tænkes i helt nye baner? Skal der hverves i provinsen? Eller skal der findes et nyt navn uden geografisk bias? *Sherlock Holmes Klubben i Fin Form*?